

Press Kit

KUPŘEDU LEVÁ, KUPŘEDU PRAVÁ

Přijďte se podívat na lidi, kteří by nám chtěli vládnout!

PR A TISKOVÝ SERVIS:

Martina Reková, martina.rekova@4press.cz, tel. 731 573 993
Ivana Svítková, ivana.svitkova@4press.cz, tel. 731 514 462

DISTRIBUCE:

Zuzana Pudilová, info@aerofilms.cz, tel. 608 300 797
Aerofilms, s.r.o., Vodičkova 41, Praha 1 110 00

PROGRAMACE:

Jakub Němeček, program@aerofilms.cz, tel. 572 501 989, 775 920 082

Námět, scénář, režie: Linda Jablonská

Producent: Negativ - Milan Kuchynka

Koproducent: FAMU

Za přispění Státního fondu pro podporu a rozvoj české kinematografie

Distributor: Aerofilms

Premiéra: 2. listopadu 2006

Název filmu anglicky: Left, Right, Forward

Žánr: dokumentární film

Výroba: Negativ, FAMU

Délka: 72 minut

Rok dokončení: 2006

Barva: barevný

Formát obrazu: 16:9

Nosič: DVD

Kamera: David Cysař

Střih: Jakub Voves

Zvuk: Ivan Horák

SYNOPSIS

Kdo jsou mladí lidé, kteří nám mohou za pár let vládnout? Režisérka Linda Jablonská sleduje činnost mladých konzervativců a komunistů od loňského 17. listopadu do letošních parlamentních voleb. Co najdete v knihovničce mladé levice a co u mladé pravice? Dovedli by si jedni představit, že by chodili s člověkem, který kope za druhou stranu? Jaké mají rodinné zázemí, co je k politice přivedlo? A hlavně - co se stane, když se sejdou všichni dohromady, třeba na 1. máje?

David z Komunistického svazu mládeže by po vyhraných volbách nejradši odjel s traktorem budovat kolchoz, s Veronikou se seznámili na zájezdu po stopách Slovenského národního povstání. Jirka by bral post ministra vnitra, Honza se klaní památce sestřeleného sovětského letce, Marek obětuje veškerý volný čas kandidatuře na předsedu Mladých konzervativců a druhý Honza dal mamince k Vánocům plakát Václava Klause. Ve filmu se tak obrazně potkávají Stalin, Che Guevara a Miroslav Grebeníček s Georgem Bushem a Václavem Klausem, panelákové 1+1 stojí proti luxusnímu darovanému bytu a revolta proti rodičům kontrastuje s pokračováním v otcovské tradici. Ať už se šestice hrdinů dokumentu Kupředu levá, kupředu pravá dívá nalevo nebo napravo, všichni si k problémům, které věk kolem dvacítky obnáší, přibráli navíc starost o věci veřejné.

Mohla by to celé být jen zábavná hra na politiku, kdyby někteří z hrdinů filmu už teď skutečně nefigurovali na kandidátkách parlamentních stran. Pokud chcete vědět, jakým způsobem hodlají ovlivňovat věci, které se týkají nás všech, Kupředu levá, kupředu pravá vás s nimi seznámí. Za deset let by totiž mohlo být pozdě.

INFORMACE O LIDECH, KTEŘÍ VYSTUPUJÍ VE FILMU

Komunistický svaz mládeže (KSM) - <http://www.ksm.cz/>
Mladí konzervativci (MK) - <http://www.konzervativci.cz>

David (24 let) - člen KSM, KSČM, Společnosti česko-kubánského přátelství, Klubu českého pohraničí, pracuje v bezpečnostní agentuře, v současné době kandiduje do zastupitelstev Brno-střed za KSČM s číslem 3

Veronika (22let) - členka KSM, KSČM, studuje farmacii, pracuje v lékárně, spolu se svou matkou je na kandidátce do zastupitelstva města Brna za KSČM

Honza (17 let) - člen KSM, v důsledku svých mimoškolních politických aktivit vyloučen z gymnázia, v současné době chce zakládat svou vlastní nacionalisticko-bolševickou organizaci komunistické mládeže viz www.jiskra1948.org

Jirka (22 let) - člen MK, ODS, studuje politologii a letos se bude ucházet o post předsedy MK, kandiduje za ODS do zastupitelstva města Benešov

Marek (24 let) - člen MK, v minulém roce neúspěšný kandidát na post předsedy MK, pracuje v advokátní kanceláři svého otce a parlamentním institutu Poslanecké sněmovny

Honza (23 let) - člen MK, dokončuje studia politologie a zároveň právnické fakulty, v letošních volbách do Poslanecké sněmovny za ODS získal 698 preferenčních hlasů

INFORMACE O FILMU A NATÁČENÍ

Natáčení filmu probíhalo po cca 30 natáčecích dní od 17. listopadu 2005 do 3. června 2006 v Brně, Praze, Berlíně a Hradci Králové. Ve filmu jsou zaznamenány tyto události - výročí 17. listopadu, ples MDŽ, ples MK, komunistická LL-Demo v Berlíně, Kongres MK, oslavy 1. máje, volby do Poslanecké sněmovny atd.

Film vznikl jako absolventský film Lindy Jablonské na katedře dokumentární tvorby FAMU pod vedením Miroslava Janka.

Film bude uveden v soutěži Česká radost na MFDF Jihlava 2006.

Bude promítán také ve verzi s anglickými titulky.

ROZHOVOR S LINDOU JABLONSKOU

Právě jste dokončila film Kupředu levá, Kupředu pravá, který sleduje aktivity mladých komunistů a konzervativců. Jak jste se dostala k takovému tématu?

V rámci studia na FAMU jsem natočila krátký film s mladými komunisty. Téma mi připadalo zajímavé, chtěla jsem ho rozšířit a začala jsem hledat ideologický protipól, takže jsem logicky dospěla k mladým konzervativcům. Lidi, o kterých jsme natáčeli, jsou v podobném věku jako je náš štáb. Připadalo mi zajímavé, že veškerý volný čas tráví na akcích Komunistického svazu mládeže nebo Mladých konzervativců. Zároveň mohou jednou - za pět deset let - stanout ve vyšší politice a možná budou rozhodovat o našich osudech. Budeme je vídat v televizi a přemýšlet nad nimi jako nad současnými politiky..

Dokument jste natáčela v průběhu uplynulého roku, sledovala jste v něm události kolem voleb do Poslanecké sněmovny...

Natáčet jsme začali 17. listopadu 2005, tedy na výročí, které každá ze skupin slaví po svém a kde došlo zároveň k zajímavé konfrontaci, pokračovali jsme například přes 1. květen až do června tohoto roku. Celý film volby provází, protože obě z těchto skupin podporují svou mateřskou stranu, tedy KSČM a ODS. Ta podpora spočívá v tom, že se účastní různých předvolebních meetingů, podpůrných akcí...

Vyvrcholením našeho filmu jsou právě volby do Poslanecké sněmovny, takže jsme sledovali také reakce našich hrdinů na volební výsledky. To, že volby skončily patem, je možná ten nejlepší konec našeho příběhu, ale jako občanka České republiky rozhodně nadšená nejsem...

Podobají se aktivity mladých v těchto dvou organizacích nebo se nějak zásadně odlišují?

Film jsem zamýšlela s tím, že budu hledat společné body mezi jejich politickými aktivitami i osobními příběhy. Ti lidé se pravidelně scházejí, organizují různé akce, zúčastňují se předvolebních agitací a v organizaci často nachází nejlepší přátele i partnery... To je stejné. Na první pohled jsou tam však jasné velké i malé rozdíly. Mladí komunisté kouří zásadně Startky, kouřit Marlboro je pro ně příliš americké. Jejich pokoje zdobí Che Guevara a Lenin, v pokoji konzervativců najdete Václava Klause nebo Margarette Thatcherovou. Jasně rozdíly jsou patrné při pohledu do knihovny - Stalin a Lenin versus Hayek a Churchill. Mladí konzervativci pomalu nevyjdou bez kravaty a bez obleku, navzájem si často vykají, komunisté se oslovují soudruzi, vizáž příliš neřeší. Na jedné straně mladá komunistka, která bydlí v 1+1 na sídlišti se svou maminkou, na druhé straně kluk, jemuž rodiče koupili luxusní byt na Vyšehradě.

Mají tito lidé nějaké konkrétní vzory, ke kterým vzhlíží?

Mladí komunisté mají spoustu hrdinů, velmi populární je právě Che Guevara, Lenin a někdy i kontroverzní Stalin. V české politice je to například Miroslav Grebeníček. Konzervativci si cení mimo jiné George Bushe. U nás je konzervatismus poměrně mladý, takže zásadním a největším vzorem je v české politice Václav Klaus. Také to, že se stal českým prezidentem bylo pro ně určitě velkým zážitkem. Ani jedna skupina ale nemá v lásce například Václava Havla a celou Stranu Zelených.

V dokumentu sledujete kromě událostí kolem obou skupin také šest konkrétních hrdinů, co vás na nich zajímá?

Určitě motivace ke vstupu do takové organizace, rodinné zázemí, které mladé lidi do značné míry formuje... Zaznamenali jsme několik druhů rodin, ze kterých naši hrdinové pochází. V jednom případě je u mladého komunisty vidět jakási revolta, jeho rodiče jsou totiž pravicově založení, maminka mladé komunistky je zas velice aktivní v politice, dokonce kandidovala do Poslanecké sněmovny za KSČM. Jeden z mladých konzervativců například věnoval k vánocům své matce plakát Václava Klause a přemluvil ji, aby vstoupila do ODS..

Do jaké míry spolupracují tyto mládežnické organizace v rámci Evropy, sledovali jste jejich aktivity za hranicemi České republiky?

Levicové mládežnické organizací spolupracují docela dost. Zásadní rozdíl je ale mezi našimi komunisty a těmi například z Francie, Dánska nebo Švédska. Vyjeli jsme do Berlína na každoroční pochod k výročí zavraždění komunistů Rosy Luxemburg a Karla Liebknechta, byly tam tisíce komunistů s rudými prapory, čeští členové KSM to ale zhodnotili jako málo radikální a příliš poklidné. Raději vzpomínali na výlet na ruskou demonstraci, kde lítaly dlažební kostky vzduchem. U mladých konzervativců vazby existují, ale nejsou tak silné. Je to způsobené tím, že levice je v Evropě v opozici, takže drží více spolu. Možná je to i důsledek toho, že mladí konzervativci jsou v Česku rozdělení na dva celkem zneprátelené tábory.

Jakým divákům byste film Kupředu levá, Kupředu pravá doporučila?

Určitě bychom chtěli oslovit všechny lidi, které zajímá politika. ale vlastně nejen ty, protože mladí lidé, kteří se objeví v našem filmu, budou možná jednou rozhodovat o životních podmínkách každého

z nás. Jeden z našich konzervativců byl letos na nevolitelném místě kandidátky do Poslanecké sněmovny, tři z nich mají reálnou šanci dostat se do zastupitelstev. Tento dokument ale není jenom o politice. Točili jsme také o vztazích, radostech a snech, film zároveň ukazuje, že mladí lidé stále hledají nějaký únik a společnost stejně smýšlejících kamarádů. Jeden mladý komunista řekl, že KSM je pro něj takové akvárium ve světě, ze kterého mu je jinak na zvracení...

Před několika dny Ministerstvo vnitra zakázalo KSM. Co na to říkají hrdinové vašeho dokumentu, budou v tomto podnikat nějaké kroky?

O zákazu KSM se mluvilo už dlouho, ještě za exministra Bublana, komunisté tehdy lehce pozměnili stanovky, ačkoli se dušovali, že je to pod jejich úroveň. Zákaz jejich organizace za ministra Langra z nenáviděné ODS byl tedy celkem očekávaným postupem, jak mi říkali. Ale nešťastní z toho určitě jsou, snad i z toho, že se na ně tak trochu vykašlali špičky z KSČM. Teď se budou odvolávat, možná i k Evropskému soudu, pochybuji ale o jejich vítězství, ať už tu nakonec máme jakoukoli vládu.

INFORMACE O REŽISÉRCE:

Linda Jablonská se narodila se v roce 1979 v Praze. Momentálně dokončuje pátý ročník FAMU, obor dokumentární tvorba. Studium na FAMU zakončí absolventským filmem Kupředu levá, kupředu pravá. Pracuje především pro společnost Febio s.r.o. jako režisérka pořadů Cestománie, Zpověď, Festivalové vteřiny Febiofestu a 12 odvážných.

Dokumentární filmy:

Neřízená střela Stella, video 52 min, ČT, 2006

Hovorově Horňas, video 52 min, ČT, 2005

Kupředu levá, video, 25 min, FAMU 2005

Věřte nevěřte, video, 25 min, FAMU 2003

The Star, 16 mm, 12 min, FAMU 2002

Návštěva, 16 mm, 12 min, FAMU 2001

24. října 2006

© Aerofilms, s.r.o.

(všechny zde uvedené informace, včetně doslovných citací, jsou k volnému použití)